

Sęp płowy - gatunek dużego ptaka padlinożernego z rodziny jastrzębiowatych.

Samce i samice wyglądają tak samo. Naga głowa i wygięta szyja, popielate nieraz pokryte rzadkim miękkim puchem, poniżej kryza z jasnych piór. Wierzch ciała szarorudy, spód jaśniejszy. Lotki i sterówki czarne. Dziób i nogi sinoniebieskie.

Szybkuje na skrzydłach uniesionych w kształcie litery V. Latając wykorzystuje wznoszące prądy powietrza. W locie można podziwiać jego długie i szerokie skrzydła. Sęp, gdy zleci na ziemię, porusza się po niej, skacząc lub krocząc. Natomiast by wznieść się w powietrze, potrzebuje rozpędu.

Może żyć ponad 40 lat. Jako ptak monogamiczny tworzy pary, które są sobie wierne przez całe życie. Samica składa jajo, które przez około 50 dni wysiaduje na zmianę z samcem.

Żywi się głównie padliną wypartwaną w locie. Czasami z braku martwego pożywienia atakuje żywe zwierzęta gospodarskie np. w północnej Hiszpanii w latach 2006–2010 zgłoszono 1165 przypadków zabicia zwierząt gospodarskich przez sępy płowe.

Wilk - gatunek drapieżnego ssaka z rodziny psowatych. Żyje w skupiskach - watachach - zajmujących teren około 100–300 km². Wilk jest w stanie w dobę pokonać dystans kilkudziesięciu kilometrów. W poszukiwaniu partnerki samiec potrafi w ciągu 2 tygodni przebyć ponad 600 km.

Żywią się głównie średniej i dużej wielkości ssakami kopytnymi (jelenie, dziki, sarny), nie gardząc mniejszymi zwierzętami czy padliną, a jeśli stado jest duże, wspólnie polują także na większe ssaki lub ich stada.

Długość życia to w warunkach naturalnych od 12 do 16 lat. Cięża wilków trwa około 60-65 dni. W jednym miocie zwykle rodzi się od 4 do 7 wilcząt, ale zdarzają się mioty liczące do 12 szczeniąt.

Wilki używają do porozumiewania się między sobą różnych sygnałów dźwiękowych: wycia, szczekania, warczenia, skomlenia i pisków.

Jeż zachodni (jeż europejski).
Charakterystyczna dla jeża jest okrywa z kolców, powstałych z przekształconych włosów. Kolce są prążkowane przemiennie biało i czarno. Silny podskórny mięsień okrężny umożliwia zwijanie się w kulę i pionowe ustawienie kolców, co w znacznym stopniu zabezpiecza jeże przed naturalnymi wrogami, podczas próby dotknięcia, jeż zaczyna się trząść – ma to na celu ugodzenie kolcami drapieżnika. Wydłużony pysk jest zaopatrzony w ostre zęby, za pomocą których jeż radzi sobie nie tylko z dżdżownicami, ale również zagryza węże. Jeże prowadzą nocny tryb życia. A gdy temperatura otoczenia spada poniżej 10 stopni zapadają w sen zimowy.

Żółw grecki. Żółw ten prowadzi tryb życia ściśle lądowy i dzienny. W czasie upałów kryje się w ziemnych kryjówkach, które potrafi sam wykopać. Szybko chodzi z pancerzem uniesionym nad ziemią. Gdy temperatura spada szybko zapada w letarg. Raz do roku (w maju lub czerwcu) samica składa, do wygrzebanych przez siebie ziemnych jam 3-8 jaj. Na lęgi wybierane są zazwyczaj nasłonecznione miejsca. Lęgi mogą odbyć się w dwóch miotach. Żółwie greckie występujące na terenie Katalonii mają ciemniejsze niż inne tego gatunku żółwie pancerze. Osobniki męskie mierzą maksymalnie 16 cm, a żeńskie 18 cm.

Niedźwiedź brunatny. Sierść niedźwiedzia brunatnego ma barwę ciemnobrązową, choć u niektórych podgatunków może być jaśniejsza. W pozycji wyprostowanej Ursus arctos mierzy – w zależności od płci – od 1,8 do 3 m. Masa ciała poszczególnych osobników waha się między 80 a 780 kg. Długość życia wynosi do 30–40 lat w stanie dzikim. Cięża trwa około 8 miesięcy. Niedźwiedzica wydaje na świat co dwa lata dwoje-troje młodych.

Niedźwiedzie brunatne najchętniej zjadają łososie i inne ryby, a także miód. Żywią się też ssakami, gryzoniami, ptakami, ptasimi jajami, owocami, nasionami, grzybami, dżdżownicami, ślimakami, a w przypadku braku innego pożywienia także trawą.

Niedźwiedzie zimę spędzają w stanie hibernacji, większość czasu spędzając na przygotowaniu się do zimowego odrętwienia, magazynując w tkance tłuszczowej 75% energii uzyskanej z pożywienia.

Koziorożec pirenejski. Samice mierzą około 1,20 m długości i 60 cm wysokości i ważą od 30 do 45 kg. Mają dość krótkie rogi i wyglądają dość podobnie do kozy domowej. Z kolei samce mogą osiągnąć 148 cm. długości i wysokość 77 cm w, osiągając maksymalną wagę 120 kg. Rogi samców są zauważalnie grubsze i mogą być trzy razy dłuższe niż u samic.

Żyją zarówno w lasach, jak i na obszarach górskich na wysokościach od 500 do 2500 m n.p.m., w lecie wznosząc się nawet powyżej 3000 m n.p.m.

Są zwierzętami towarzyskimi, jednak często zmieniają stada. Mogą to być dorosłe samce, samice z młodymi lub młodzień obu płci (w tym drugim przypadku tylko w okresie letnim). Żywią się głównie trawą, choć w okresie zimowym zjadają też mniejsze krzaki. W poszukiwaniu pożywienia potrafią też przekopywać się przez śnieg.

Sowa pirenejska (włochatka zwyczajna). Mała sowa o zaokrąglonej sylwetce, dużej głowie i krótkim ogonie. Ma wyraźnie widoczne białe, uniesione brwi i jasnożółte tęczówki. Wiosną można usłyszeć terytorialny śpiew samca o charakterystycznym i bardzo melodyjnym „hu-hu-hu”. Samotne samce odzywają się tak przez całą noc do maja i czerwca. Sowy te nigdy nie budują gniazd, lęgną się w opuszczonej dziupli starego drzewa dzięcioła czarnego lub rzadziej w większych budkach lęgowych. Jaja wysiadywane są przez okres 26 do 28 dni przez samicę. Matka zajmuje się też wychowywaniem potomstwa, a samiec w tym czasie przynosi im świeży pokarm. Głównym pożywieniem są gryzonie, na ptaki poluje rzadko (czasem też na pisklęta), a w sezonie lęgowym najczęściej na myszy, norniki i nornice.

